ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η αγάπη συνδέεται με τη διαδικασία διαμόρφωσης δεσμού στο οικείο περιβάλλον, καθώς μέσα σε αυτό ικανοποιούνται ανάγκες, όχι μόνο οι βασικές (τροφή, υγιεινή, σωματική προστασία), αλλά και οι συναισθηματικές.
- Η αγάπη εκτείνεται από τους γονείς, στα παιδιά, στον/ στην σύντροφο.
- Βασικό της γνώρισμα είναι η ανάγκη κάθε ανθρώπου να τροφοδοτεί και να τροφοδοτείται με αγάπη διαρκώς.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η λέξη «Ωστόσο» τονίζει τη θέση που υποστηρίζεται σε όλη την παράγραφο, δηλαδή πως η ανάγκη για αγάπη είναι ακόρεστη στον άνθρωπο, πρόκειται για μια ανάγκη που ζητά διαρκώς ικανοποίηση. Κρίνεται απαραίτητη αυτή η υπενθύμιση, νοηματικά δηλώνοντας αντίθεση σε σχέση με το προηγούμενο νόημα, αφού στις δύο προηγούμενες περιόδους λόγου από αυτή που εισάγεται με τον αντιθετικό σύνδεσμο «Ωστόσο» γίνεται λόγος για την σημασία της αγάπης στα πρώτα χρόνια της ζωής του ανθρώπου.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η αγάπη τροφοδοτεί την ανθρώπινη ύπαρξη, προσδίδει χρώμα στις διαπροσωπικές σχέσεις: Η αγάπη είναι απαραίτητη στη ζωή του ανθρώπου, κάνει πιο ενδιαφέρουσες τις διαπροσωπικές σχέσεις.

Η μεταφορική γλώσσα προσδίδει ζωντάνια στον λόγο, ζωηρεύει τη φαντασία του δέκτη με αποτέλεσμα την πιο γόνιμη και ουσιαστική πρόσληψη του νοήματος. Παράλληλα, ο λόγος γίνεται πιο στοχαστικός, δημιουργείται προβληματισμός στον δέκτη, καθώς το μήνυμα προβάλλεται με πιο έμμεσο και συνυποδηλωτικό τρόπο.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 παρατηρούμε μια έντονη αλλαγή της συναισθηματικής κατάστασης του ποιητικού υποκειμένου, όπως αυτή αποτυπώνεται με την αντίθεση που κυριαρχεί στην αρχή και στο τέλος του ποιήματος. Στην αρχή η ατμόσφαιρα είναι εορταστική και επικρατεί θετική διάθεση, αυτή του ερωτευμένου (χαρωπό λιμάνι, γιορταστικά με γιασεμιά και ρόδα στολισμένο, στην ανοιξιάτικη αύρα, στο χρυσό πηδάλιο κ.ά.), αλλά το ταξίδι (της αγάπης) ήταν μακρύ και το βρήκε ο χειμώνας, που διαδέχεται την Άνοιξη. Η ατμόσφαιρα πλέον είναι αρνητική, ομιχλώδης και τρικυμισμένη και τα συναισθήματα ανάλογα (Οι φανταχτές κι ανάλαφρες παντιέρες μουσκευτήκαν, τα χρώματα ξεβάψανε και τ' άνθη εμαραθήκαν, το πλοίο απόμεινε ακυβέρνητο στο κύμα τ' αφρισμένο, το φτωχό όνειρο στην πρύμνη πεθαμένο). Το Όνειρο, η αγάπη, έχει πλέον σβήσει, η επιθυμία και το συναίσθημα έχουν ξεθυμάνει, ο χρόνος έχει λειτουργήσει ανασταλτικά στο ταξίδι.